

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Candidatus Abbreviatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus L. Ne Clerici vel Monachi sacerularibus negotiis se immisceant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63462](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63462)

& non extendendi ad antiqua, subministratur
multiplex ex nostris Probationibus.

TITULUS L.

Ne Clerici vel Monachi Seculari-
bus Negotiis se immiscant.

SUMMARIUM.

1. Quæ negotia Sacularia Clericis & Religiosis prohibita.
2. Speciatim quæ Negotiatio.
3. Quæ sint pœnae illicite negotiantium.

Negotia Sacularia in genere dicuntur hoc loco illa, quæ DEI famulos vel valde abstrahunt à rebus Divinis, vel eosdem minus decent, utpote contemptum aut vilipensionem Statutus Clericalis & Religiosi parientia, licet per se licita sint, & Laicis convenient. Et de his intelligendum est Pauli præceptum, *nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus.* 2. Tim. 2. Talia jam adduximus in Tit. I. hujus libri III. cui respondet hic ultimus, in quo specificantur, ac in specie sub certis, etiam pœnis prohibentur Clericis & Religiosis sequentia. 1. servire Principibus Laicis quoad ministeria laica, nisi territorium possideant sub Principe Laico; tunc enim Officia & Præfecturas suscipere non prohibentur, quia hoc modo varia impedire possunt præjudicia Statutus Ecclesiasti. 2. procuratores agere in tribunibus Sacularibus, nisi agant pro pauperibus.

pu-

pupillis, Ecclesiis &c. 3. gerere officium tabellionis seu Notarii publici, nisi in causa & in favorem Fidei, aut in Curia Ecclesiastica. 4. ordinare aciem, dirigere milites in bello, aut machinas bellicas. 5. Judicium sanguinis exercere; aut artem Chirurgicam per incisionem vel adustionem, imò & artem Medicam. 6. Medicinæ aut Juri Civili publicè studere; sed quoad Jus Civile per consuetudinem & privilegia Universitatibus Germania concessa passim est derogatum; imò, si studentes Juri Civili non ex fine primario, sed solùm ut perfectius addiscatur Jus Canonicum, nunquam fuisse prohibitum multi autumant. 7. demum ac præcipue negotiationem exercere. c. 6. h.t. Hæc est duplex, Propria & Impropropria: *Negotiatio Propria* est, quando res emuntur eo fine, ut quoad formam suam non mutatae (vel mutatae adeò tenuiter, ut in estimatione morali censeantur eadem permanere) vendantur majori pretio, & cum lucro, ut si frumentum, vinum, pannus, equi, vel alia animalia &c. emuntur vel alio titulo oneroso comparantur cum intentione carius distrahendi. *Impropropria*, quando res emuntur ea intentione, ut moraliter immutatae ampliori pretio & cum lucro vendantur, ut si ematur hordeum & lupuli, ut inde cocta cerevisia, si ematur lana, ut inde confectus pannus &c. vendatur lucrosè. Utraque, tam propriè quam impropriè dicta, negotiatio essentialiter involvit duo, nempe emptionem rei, & intentionem lucri ex ea rursus divendita, atque ideo utraque est *lucrativa*; nam illa, quæ vocatur negotiatio *simplex* vel *œconomica*, quando nimis remanentur res non prius emptæ, sed pro-

provenientes ex propriis fundis, animalibus &c.
vel quando venduntur superflua, & sine intentione revendendi emuntur necessaria, vel utilia
ad proprium usum; licet forte postea iterum vendantur carius, si contingat, ut necessaria vel utilia non amplius sint, aut se offerat per accidens occasio carius vendendi, est impropriissime negotiatio, & non hujus loci, nec prohibita.

Dico. Clericis, qui sunt in Majoribus Ordinibus constituti, vel in Minoribus quidem, at habentibus Beneficium, item Religiosis, per se graviter est prohibita & sub certis paenit Negotiatio Propria, saltem si eam exerceant per se ipsos. 2. Imo & Impropria, si res lucri causâ emptas carius vendant, alienâ industriâ immutatas. Ita communis quoad utramque partem ex tota dist. 88. c. fin. de vit. & honest. Clem. 1. eod. c. 1. 6. b. t. Trid. sess. 22. c. 1. de ref. Ratio, quia utraque haec negotiatio dedecet statum tam sacrum, nimium distrahit à rebus Divinis, sapit avaritiam, & exponit variis peccandi periculis. Dixi tamen 1. saltem si eam exerceant per seipso, sive totaliter, sive partialiter, ita ut magnopere ipsimet concurrant; si enim totam, vel ferè totam curam aliis relinquant, ipsi verò solùm dent v.g. pecunias, ut datur campori, eos saltem à mortali excusat communior sententia, ut & mortali excusat parvitas materiæ, vel si non frequenter, sed solùm una vel altera vice contingat. Dixi 2. in secundo membro, alienâ industriâ immutatas; quia censetur emi alienus labor, & inde lucrum capi. Si verò res emptas propria industriâ vel arte immutent, & postea cum lucro vendant non merô

Pars II.

Q

lucri

lucri studiō, sed etiam ex alio fine honesto, v.g. ad parandum victum, ad fugandum otium, castigandum corpus, faciendas eleemosynas, ad vindicandum damnum, quod alias subirent v. g. ex eisdem officina pharmaceutica in suas & suorum necessitates, uti faciunt Religiosi vendendo medicamenta propriis necessitatibus superflua, ut sine dampno conservent sua pharmacopolia; nam potius re exempli quam scandali est, si Clerici vel Religiosi proprio labore, vel artificio honesto, v.g. factendo numismata, horologia, icones, picturas &c. otium pellant, suis temporibus honeste sic se occupent, licet artefacta vendant cum lucro, & sustentationem vel ad piam causam ordinatio-
sic antiqui Monachi faciebant fiscellas, canistros, storeas &c. ex materia empta, ac postmodum vendebant cum lucro: sic ipse S. Paulus exercerat artem scenofactoriam, & sic alimenta sibi procurabat. Aliud foret, si exercecerent armam lanionum, tractarent fabrilia, conficerent armam bellica, chartas lusorias &c. foderent terram, coquerent panem vel cerevisiam &c. pro quaestu quia haec in cūmmuni aestimatione dedecent statum tam sanctum.

3. Quæres, quæ sint pœnæ Clericorum & Religiosorum illicite negotiantium? R. sequentes.
 1. Suspensio, imò & depositio ab Ordine, ac 2. Excommunicatio ferendæ sententiæ. 3. Privatio immunitatis à gabellis & vectigalibus Magistrati Laico solvendis de rebus, circa quas negotiantur. 4. Privatio totius immunitatis rebus, seu à solvendis tributis de omnibus suis bonis patrimonialibus; sed hoc procedit tunc, si post

post trinam Episcopi monitionem non desisterint
negotiando. Ita statutum reperitur in *can. 2.*
d. 88. can. 4. d. 91. c. 4. & 6. b.t. c. 4. de Censib.
in 6. Clem. fin. eod. c. fin. cit. Trid. lo. cit. Imò si
Clericus negotiator, ter monitus, ut desistat, ne-
gotiari perget, & de bonis, circa quæ negotiatur,
non solvat vectigalia aut portoria, ipso facto
illa cadunt in commissum. *arg. c. fin. cit.* Telona-
rius tamen nomine Fisci non hoc ipso statim ea ar-
ripere, & possessionem Clerico auferre potest,
sed instituta Vindicatione apud Judicem Ecclesia-
icum (quia hæc actio realis fundatur in delicto
Clerici) ea consequi debet. Cancellar.

Schmid, *controv. 21. Semi-*
cent. 2.

Q. 2

Decre-